

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ ИЗБОРНОМ ВЕЋУ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду од 26. септембра 2019. године, изабране смо у Комисију за припрему реферата о кандидатима пријављеним на конкурс за избор једног доцента за ужу научну област СОЦИОЛОГИЈА, објављеном у листу „ПОСЛОВИ“ од 2.10. 2019. године, на период од 5 година.

На конкурс се пријавила само једна кандидаткиња, др Милица Весковић Анђелковић.

Комисија је прегледала конкурсну документацију и подноси Изборном већу Филозофског факултета следећи

ИЗВЕШТАЈ

Кандидаткиња др Милица Весковић Анђелковић рођена је 30. априла 1982. године у Краљеву, где је завршила основну школу и гимназију. Основне студије филозофије завршила је 2008. године на Филозофском факултету у Београду, са просечном оценом 9.17. Докторске студије је уписала исте године на Одељењу за социологију, а докторску дисертацију под насловом: „Потенијална улога повратника као посредника у партнерству државе и високообразоване дијаспоре“, одбранила је 5. јула 2019. године.

Др Милица Весковић Анђелковић је у периоду јануар 2009. – јануар 2010. радила као професор филозофије и логике у Десетој београдској гимназији, а од фебруара 2010. године је ангажована као истраживач у Институту за социолошка истраживања Филозофског факултета Универзитета у Београду, на научно истраживачком пројекту: *Друштвени актери и друштвене промене 1990. – 2010.*, који је финансирало Министарство науке и заштите животне средине Републике Србије. Од 2011. ангажована је на текућем пројекту *Изазови и актери нове друштвене интеграције у Србији: концепти и актери*. Од фебруара 2015. године Милица Весковић Анђелковић је била демонстратор на предмету Социјална демографија, а од јуна 2017. године је запослена као асистент на Одељењу за социологију Филозофског факултета. Ангажована је на четири предмета: Социјална демографија, Демографија партнерства и рађања, Савремене економске миграције и Социолошки практикум. Добила је веома високе оцене на досадашњим

студентским евакуацијама (у прилогу). Била је чланица комисије за оцену и одбрану више дипломских и завршних радова. Од октобра 2018. године је чланица Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање Филозофског факултета. Чланица је Српског социолошког друштва и Друштва демографа Србије.

Поред пројеката Министарства просвете, науке и технолошког развоја, др Милица Весковић Анђелковић је учествовала у реализацији и других научно-истраживачких пројеката: током 2009. и 2010. године учествовала је у писању *Нацрта спољнополитичке стратегије Србије*, пројекта у организацији Европског покрета у Србији. Током 2010. године била је ангажована као координатор пројекта *Ставови грађана о заштити животне средине, родној равноправности и процесу приступања Србије Европској унији*. Пројекат је реализовао Институт за социолошка истраживања Филозофског факултета у Београду у сарадњи са Сталном конференцијом градова и општина, а уз подршку Програма Уједињених нација за развој. У периоду од 2010. – 2012., године била је истраживач на међународном пројекту *Public participation in environmental decision making: The case of Bor and Pancevo*. Истраживање је спровео Институт за социолошка истраживања Филозофског факултета у Београду у оквиру RRPP пројекта Универзитета у Фрибургу. Током 2013. године била је сарадник на пројекту *Унапређење јавног информисања о културно-идентитетском стању и наслеђу Срба у региону и дијаспори*, у реализацији НВО „Форум за одговорну политику“, а уз подршку Министарства културе и информисања Републике Србије. У фебруару 2015. године је учествовала као истраживач на пројекту *Mainstreaming Migration into National Development Strategies – ИОМ*, канцеларија у Београду. На пројекту *Карактеристике и ставови висококвалификоване дијаспоре и повратника у Србију*, који је спровела НВО „Центар за живот – да нас буде више“ у сарадњи са Кабинетом министра задуженог за демографију и популациону политику и Републичким заводом за статистику, 2018., била је ангажована као координатор, истраживач и аутор завршног извештаја. У 2019. била је координатор пројекта *Спровођење истраживања о условима одрастања, развоја и неопходним системима подршке деци школског узраста и њиховим родитељима*, реализованог од стране НВО „Центар за живот – да нас буде више“, а у сарадњи са Кабинетом министра без портфеља задуженог за демографију и популациону политику.

Кандидаткиња је до сада учествовала у многобројним домаћим и међународним научним скуповима и конференцијама. Овде ћемо навести само неколико скупова из последњих пет година. Јуна 2015. учествовала је у научном скупу националног значаја „Одлив мозгова: узроци и последице по национални развој и идентитет“, у организацији Ректората Универзитета у Нишу и Филозофског факултета Универзитета у Нишу. У септембру 2015. учествовала је у раду научног скупа међународног значаја „Сиромаштво и друштвени развој“, који је организовало Социолошко друштво Републике Српске. У октобру 2015. учествовала је у научном скупу међународног значаја „Век и по Јована Цвијића“, у организацији Географског института „Јован Цвијић“ САНУ. У априлу 2016. узела је учешће у научном скупу међународног значаја „Демографски изазови на простору бивше Југославије“, Друштво демографа Србије, Институт за демографију Географског факултета у Београду, Центар за демографска истраживања Института друштвених наука

и Републички завод за статистику. У мају 2016. учествовала је у научном скупу националног значаја „Глобални и регионални аспекти мигрантске кризе и друштвене последице одлива мозгова по развој Србије и Балкана“, који је организовао Ректорат Универзитета у Нишу, Филозофски факултет Универзитета у Нишу и САНУ. У септембру 2016. учествовала је у научном скупу међународног значаја „Contemporary Migration in a Changing World: New Perspectives and Challenges“, University of Belgrade, Faculty of Geography and Regional Studies Association: Migration, Interconnectivity and Regional Development network. У новембру 2016. била је учесница научног скупа међународног значаја “Савремене миграције и друштвени развој – интердисциплинарна перспектива“, у организацији Српског социолошког друштва, Института за социолошка истраживања Филозофског факултета у Београду, Института друштвених наука и Завода за проучавање културног развоја, Београд. У новембру 2018. учествовала је у 6. Симпозијуму „Академик Берислав Бета Берић“, под насловом „Примери добре праксе у популационој политици и планирању породице“, у организацији Покрајинског секретаријата за социјалну политику, демографију и равноправност полова Аутономне Покрајине Војводине, Матице српске, Српске академија наука и уметности, Одбора за проучавање становништва и Универзитета у Новом Саду, Природно-математичког факултета, Департмана за географију, туризам и хотелијерство.

Др Милица Весковић Анђелковић је у последњих пет година објавила једну монографију (коауторски), (М42), један рад у међународном научном часопису (М22), три рада у часописима међународног значаја (М23 и М24), затим, пет саопштења са научних скупова која су штампана у целини (М33 и М63), (прилог образац). У укупном библиографском опусу кандидаткиње налази се, поред ових, још 13 радова, штампаних као делови зборника или монографија, 2 научна чланка, 2 рада са научних конференција штампаних у изводу и један приказ научне монографије.

У даљем тексту ћемо се осврнути на један део научног доприноса др Милице Весковић Анђелковић: докторску дисертацију и осам објављених радова.

Предмет докторске дисертације под насловом „Потенцијална улога повратника као посредника у партнерству државе и високообразоване дијаспоре“, односи се на истраживање једног посебног аспекта миграционе компоненте у демографском, социоекономском, привредном, културном и модернизацијском развоју Србије. Основни циљ ауторке било је дубинско истраживање и преиспитивање могућности, спремности и мотивисаности високообразованих миграната/повратника да учествују у развоју Србије, нарочито у улози посредника у партнерству земље и њене научно истраживачке и професионалне дијаспоре. Новина и оригиналност докторске тезе Милице Весковић Анђелковић је наглашавање значаја миграната/повратника као брокера или посредника између места порекла и дестинације. Пошто се у фокус интересовања постављају високообразовани повратници, проучавани су разноврсни капитали, које ови мигранти поседују, финансијски, социјални, хумани, културни, итд. Захваљујући постмодерном друштвеном и технолошком контексту (интернет, мобилна телефонија, виртуелне мреже, средства масовних комуникација и транспорта) мигранти/повратници готово свакодневно размењују знања, информације, одржавају тесне, личне и друштвене односе и тамо и овде, односно са више друштава истовремено, наднационално и транснационално, пре свега, са

дијаспором, али и са матицом, односно са колегама, водећим стручњацима, научницима, истраживачима, проналазачима, предавачима, из научне области којој припадају, а који живе у Европи, Америци, Аустралији, итд, односно у Србији. Такође, кандидаткиња је тежила и да мапира главне мотиве или подстицаје мобилизације капитала ове популације, при чему се, на основу еминентне, консултоване литературе, претпоставило, да осим, постмодерних, парцијалних и хибридних идентитета, афективни, национални и локални идентитет овде имају изузетно значајну улогу.

У закључку своје докторске дисертације, Милица Весковић Анђелковић износи оцене у погледу места које заузима савремена Србија, када је реч о коришћењу ресурса дијаспоре и повратника. Она показује да је то врло важан, али готово неискоришћен ресурс, индивидуални и друштвени капитал, који би могао да буде одлучујући за довршење трансформацијских процеса српског друштва и његовог бржег укључивања у савремене, светске, друштвено-економске, научно истраживачке, развојне, иновативне технолошке токове. Кандидаткиња такође износи примере добре интеграције појединаца/повратника и успешног преусмеравања стечених ресурса у иностранству у Србији, али и реалне проблеме који представљају препреку за њихово масовније, активније и свестраније укључивање у реализацији развојних циљева и пројеката. У оквиру ових закључних разматрања, кандидаткиња износи и ставове испитаника о сопственом положају у српском друштву након повратка, као и њихове поруке и препоруке одговорним актерима за креирање сврсисходнијих и делотворнијих, јавних политика. На крају, сумирајући анализу прикупљеног емпиријског материјала, Милица Весковић Анђелковић износи листу препорука за креирање бољег друштвеног, економског, привредног и пословног амбијента, који би били охрабрујући за инвестицију знања, умећа миграната/повратника, али и њихових пријатеља, рођака, колега из дијаспоре, независно од тога да ли у партнерству са државом посредују повратници, или пак чланови дијаспоре и држава Србија сарађују непосредно.

Монографија „Студија о спољним и унутрашњим миграцијама грађана Србије са посебним освртом на младе“, Београд: ИОМ, 2016., стр 122, (двојезично, на српском и енглеском језику), (коауторке: Мирјана Бобић и Власта Кокотовић Каназир), настала је са следећим циљевима: 1) унапређења регистрације, праћења и обраде података о миграцијама; 2) бољег коришћења хуманих потенцијала миграција; 3) управљања миграцијама ради повећања националних развојних капацитета, уз смањење ризика за саме мигранте, њихове породице и заједнице порекла/дестинације. Састоји се од осам поглавља, поред резимеа, увода, методологије, главних дефиниција, динамичке анализе миграција у Србији. У оквиру тог (петог) поглавља (динамичке анализе миграција у Србији) дата је детаљна анализа: трендова спољних миграција, држављана Србије у иностранству, грађана Србије - тражилаца азила у Европи, и повратника. Затим, приказане су (све битне социодемографске) карактеристике спољних миграната и њихови мотиви. Следеће потпоглавље у оквиру истог, петог поглавља бави се: трендовима унутрашњих миграција, особинама унутрашњих миграната и мотивима. Централно, шесто поглавље бави се миграцијама младих, чија анализа и разумевање је требало да помогне у: сагледавању трендова, мотива, демографских и социјалних последица, али и потенцијалних добитака од мобилности младих, које ће се, евидентно наставити и у будућности. Добици би се односили на социјално умрежавање, повезивање са емигрантима, коришћење њихових знања, вештина и социјалног капитала, као и у

подстицању циркуларних кретања. Претпоследње, седмо поглавље логично следи из претходног, и у њему се изводе закључци и погледи у будућност. Најзад, осмо поглавље је резервисано за опште и практичне препоруке доносиоцима одлука у вези миграција грађана Србије, а посебно младих.

У тексту „Социо-психолошка цена рађања у Србији и политички одговор“ (коауторка Мирјана Бобић), *Зборник Матице српске за друштвене науке*, No. 167, 2016., стр. 345-355 полази се од сазнања да Србија припада корпусу од више од половине земаља света које имају веома ниске нивое рађања, те да ниједна генерација жена у Србији (без Косова и Метохије), рођених 1930.-1962. није родила више од двоје деце, а драматично је порастао број жена које су у време пописа 2011. изашле из репродуктивног периода без деце (1/3). Реч је о женама које су просечно саме, неудате и без партнера, радно активне, запослене, високообразоване и живе у урбаним срединама. У вези са тим налазима, у раду се скреће пажња на два битна елемента сложене детерминистичке основе ниског фертилитета: новије промене брака/партнерства као оквира рађања и вредносно идеолошке оријентације. Последње истраживање „Култура рађања – репродуктивне стратегије жена у Србији данас“ из 2017., које је спровео Институт за социолошка истраживања Филозофског факултета у Београду на репрезентативном узорку од 1560 жена, указало је на снажну репатријархализацију и ретрадиционализацију у ставовима и понашањима према браку и породици, од почетка друштвене трансформације до данас, те на перзистирајућу норму „интензивног мајчинства“, у околностима ниског квалитета свакодневног живота и опште оскудице, што све води ка „кризи материнства“, одлагању и коначно одустајању од рађања. Као политички одговор на ове неповољне трендове у раду се предлаже трансформација приватности, активније укључивање мушкараца у родитељство и домаћи рад, уз неопходно подизање животног стандарда и активирање широког спектра популационих мера из најновије, ревидиране Стратегије подстицања рађања, усвојене од стране Владе РС, 2018. године, за које се залаже и већина анкетираних жена.

У тексту објављеном у међународном зборнику радова са научног скупа: „To Stay or to Leave? On Emigration of Youth from Serbia“, in: M. Bobić and S. Janković (eds.) *Towards Understanding of Contemporary Migration. Causes, Consequences, Policies, Reflections*, Belgrade: ISI, 2017, pp. 131 – 150 (коауторство са Мирјаном Бобић), ауторка се бави негативним трендовима емиграције младих из Србије, илуструјући их подацима истраживања осам локалних заједница у Србији, у реализацији Института за социолошка истраживања Филозофског факултета. Указује се на битне мотиве које потискују младе из места живљења, као и оне које их привлаче у дестинацијама, било да је реч о миграцијама унутар земље (ка урбаним центрима), или ка иностранству. Осим што се разматрају узроци и последице, овај рад доноси и једну другачију перспективу сагледавања ових кретања, или тзв. “win win”. Она се огледа у три основна начина претварања губитака у потенцијалне добитке, уз одговарајуће политике подршке: циркулација људи (подршка емиграцији, имиграцији и повратку), трансфер: „социјалних“ дознака, (знања, умећа, вредности и веровања), и финансијског капитала (инвестиција).

Текст „Political Orientations of the Economic Elite in Serbia“ (*Südosteuropa*, Vol. 63, No. 4, стр. 596 – 617, 2015), представља анализу података добијених квантитативним

истраживањем које је Институт за социолошка истраживања Филозофског факултета обавио током 2014. године на подзорку економске елите у Србији. У раду су размотрени утицаји социо-демографских фактора попут старости, пола, економске активности, материјалног положаја, али и власничке структуре фирме у којој испитаници заузимају руководећи положај на политичку опредељеност испитаника. Такође, анализирана је и њихова идеолошко-политичка оријентација и њен утицај на политичку опредељеност економско доминантног слоја. Анализа је требало да покаже да ли је и у којој мери дошло до одвајања економског и политичког система у српском друштву.

Текст „Партнерство са дијаспором као стратегија смањења сиромаштва на локалном нивоу“ (*Социолошки годишњак*, бр. 10, стр. 89 – 109, 2015), (коауторски са М. Бобић) указује на потенцијалну улогу дијаспоре на развојне процесе у Србији који би, сви заједно утицали на смањење актуелне стопе сиромаштва у земљи. Ауторка поред анализе ресурса иселеника и њихових позитивних импликација на економски развој, износи и примере њихове већ успостављене сарадње. Циљ рада јесте скретање пажње на важан, а неискоришћен ресурс који може имати врло битну улогу у поправљању економског статуса грађана.

У тексту „Профил и ставови потенцијалних миграната из Србије“, *Гласник етнографског института САНУ*, No. 3, Vol. 64. стр. 469-491, 2016, (коауторски са М. Бобић), анализирају се подаци који су прикупљени у четири града мање величине (Крагујевац, Нови Пазар, Шабац и Ужице) теренским анкетним истраживањем од стране сарадника Института за социолошка истраживања Филозофског факултета током 2015. године. Анализирани су утицаји различитих фактора за које се претпоставља да имају утицај на одлуку појединца да напусте земљу. Прво, размотрени су социо-демографски фактори: старост, пол, брачно стање, ниво образовања, материјални положај, радни статус. Даље, у анализу су укључени психолошки фактори попут везаности за локалну средину као и могућност евентуалне психолошке и материјалне подршке у иностранству (родбина и пријатељи који су се већ иселили). На крају, анализирани су потенцијални *pull* фактори у локалној средини попут лоше економске ситуације, криминала, безбедности, могућности образовања и културног садржаја. Рад је имао задатак да укаже на факторе који имају најјачи утицај на потенцијалну одлуку појединаца да напусте државу.

Рад „Ставови грађана централног дела Србије према утицају досељеника на традицију и културу њихове локалне заједнице“ (*Миграцијске и етничке теме*, Vol. 31, No. 2, стр. 221-244, 2015.), (коауторски са М. Бобић) настао је на основу података који су такође прикупљени током теренског истраживања у четири града средње величине у Србији током 2015. године. Анализа се односила на квалитативне одговоре испитаника о утицају углавном кинеских трговаца и избеглица са ратом захваћених подручја током 90-их година прошлог века. Одговори су варирали од врло афирмативних ставова о досељеној популацији до изразито негативних у смислу урушавања и економског и културног изгледа града. На крају, изводе се закључци о потребним мерама неопходним за подршку толеранције и мултикултуралности у локалним срединама.

Текст „Улога висококвалификованих повратника у просперитету Србије – могућности и препреке“ (уредници Емирхафизовић М. и Станић И.), *Миграције у функцији развоја*, Сарајево: Министарство за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине, Амбасада Швајцарске, UNDP, стр. 55 - 64, 2015) бави се анализом података квалитативног истраживања које је ауторка сама обавила током 2014. и 2015. године. У првом делу, ауторка се бави анализом ресурса које су у иностранству стекли, а које су, под одређеним условима, спремни да уложе у Србију. У другом делу, приказане су административне, политичке и друштвене препреке које испитаници виде на путу њиховог интензивнијег ангажовања у матици. На крају, истакнути су предлози испитаника за ефективну реформу друштвеног, политичког и економског система у циљу јачања њиховог партнерства. Акценат је стављен управо на предлоге изградње једне боље државне политике која би погодовала мобилизацији ове популације.

У доњој табели дат је преглед испуњености услова кандидаткиње, др Милице Весковић Анђелковић за избор у звање доцента.

ОПШТИ УСЛОВ	
Научни назив доктора наука из научне области за коју се бира стечен на акредитованом универзитету и акредитованом студијском програму у земљи или диплома доктора наука стечена у иностранству, призната у складу са Законом о високом образовању.	Одбрађена докторска дисертација на Филозофском факултету 5.јула 2019.
ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ	
Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира. Рад у категоријама М22, М23 и М24 може бити замењен радом у категоријама М41, М42 и М11-М13, а рад у категоријама М23 и М24 и са радом у категоријама М41, М42 и М11-М14.	<p>Vesković Anđelković, M. (2015) Political Orientations of the Economic Elite in Serbia, <i>Südosteuropa</i>, Vol. 63, No. 4, стр. 596 - 617, ISSN: 0722-480X (M22)</p> <p>Бобић, М. & М. Весковић Анђелковић (2015) „Партнерство са дијаспором као стратегија смањења сиромаштва на локалном нивоу“, <i>Социолошки годишњак</i>, бр. 10, стр. 89 – 109, ISSN: 1840-1538 UDK: 316.344.23.314.7(497.11), COBISS.BH-ID: 15307536 (M23)</p> <p>Бобић, М. и М. Весковић Анђелковић (2016) „Профил и ставови потенцијалних миграната из Србије“, <i>Гласник етнографског</i></p>

	<p><i>института САНУ</i>, No. 3, Vol. 64. стр. 469-491, ISBN: 0350-0861, COBISS.SR-ID: 15882242, DOI:39(05) (M24)</p> <p>Бобић, М., М. Весковић Анђелковић и В. Кокотовић Каназир (2016) Студија о спољним и унутрашњим миграцијама грађана Србије са посебним освртом на младе, Београд: IOM, UNDP, Swiss Agency for Development and Cooperation, стр. 1 - 125, ISBN: 978-86-85003-1702 (M42)</p> <p>Бобић, М. И М. Весковић Анђелковић (2018) „Социо-психолошка цена рађања у Србији и политички одговор“, Зборник Матице српске за друштвене науке, No. 167, стр. 345-355, ISBN: 0352-5732, COBISS.SR-ID: 3360258, DOI: 3(082) (M24)</p>
<p>Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (M31, M33, M61, M63).</p>	<p>Bobić, M & Vesković Andjelković, M (2017) „To Stay or to Leave? On Emigration of Youth from Serbia“, in M. Bobić and S. Janković (eds) Towards Understanding of Contemporary Migration. Causes, Consequences, Policies, Reflections, Belgrade:ISI, pp. 131 – 150, ISBN: 978-86-6427-065-6, COBISS.SR-ID: 240026124, DOI: 314.15(4)“2014/2016“ (082), 314.15(497)“2014/2016“ (082), 314.114(082), 327.56(082) (M63)</p> <p>Анђелковић Д. и М. Весковић Анђелковић (2014) „Аутентични балкански дијалог уместо нових ратова и стране доминације“ у Ћорлука, А. (ур.) Балкански ратови у светлу геополитике 21. века, Београд: Центар за развој међународне сарадње и Амбасада Руске Федерације, стр. 13-20, ISBN: 978-86-88357-04-03, COBISS.SR-ID: 206233612, UDK: 327(497)“20“ (082); 327.:911.3(497)“20“ (082); 94(497)“1912/1913“ (082) (M63)</p> <p>Весковић Анђелковић, М. и М. Бобић (2015) „Ставови грађана централног дела Србије према утицају досељеника на традицију и</p>

	<p>културу њихове локалне заједнице“, <i>Миграцијске и етничке теме</i>, Vol. 31, No. 2, стр. 221-244, ISSN: 1333-2546, UDK:314:323.1 (M33)</p> <p>Весковић Анђелковић М. (2015) „Улога висококвалификованих повратника у просперитету Србије – могућности и препреке“, у: Емирхафизовић М. и Станић И. (ур). <i>Миграције у функцији развоја</i>, Сарајево: Министарство за људска права и избјеглице Босне и Херцеговине, Амбасада Швајцарске, UNDP, стр. 55 - 64, ISBN: 978-9958-522-25-3, COBISS.BH-ID: 21882630, DOI: 314.7(063)(082) (M33)</p> <p>Весковић Анђелковић М. (2014) „Карактеристике и ставови потенцијалних прекограничних миграната из Централне Србије“, Петровић, М., (ур.), <i>Структурни и делатни потенцијал локалног развоја</i>, Београд: ИСИ ФФ и Чигоја штампа, стр. 233 - 252, ISBN: 978-86-918053-1-9 (SUSC), DOI: 332.14(497.11)(082), 316.334.56(497.11)(082) (M63)</p>
Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода (ако га је било).	<p>Добијала веома добре оцене од студената на евалуацијама рада наставника:</p> <p>Школска 2017/18. Социјална демографија: просечна оцена 3,94</p> <p>Школска 2017/18 Социолошки практикума: просечна оцена 4,73</p> <p>Школска 2017/18. Демографија партнерства и рађања, просечна оцена 4,92</p> <p>Школска 2019/20. Демографија партнерства и рађања, просечна оцена 4,62</p>
Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране	

високошколске установе.		
ИЗБОРНИ УСЛОВИ (минимално 2 од 3 услова)	Ближе одреднице (најмање по једна из 2 изборна услова)	
1. Стручно-професионални допринос	<p>1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.</p> <p>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</p> <p>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</p> <p>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</p>	<p>2016. – члан организационог одбора конференције на националном нивоу „Савремене миграције и друштвени развој“, конференција је одржана на Филозофском факултету у Београду 21. и 22. Октобра 2016.</p> <p>2015. сарадница на пројекту Mainstreaming Migration into National Development Strategies – ИОМ</p> <p>2010. – истраживач сарадник на пројекту <i>Друштвене промене и друштвени актери у Србији (2006 - 2010)</i>, финансиран од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја</p> <p>Од 2011. – истраживач сарадник на пројекту <i>Изазови и актери нове друштвене интеграције у Србији: концепти и актери</i>, пројекат је финансиран од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја</p> <p>2010 – 2012. – сарадник на међународном пројекту „Public participation in environmental decision making: The case of Bor and Pancevo“. Истраживање је спровео Институт за социолошка истраживања Филозофског факултета у Београду у оквиру RRPP пројекта Универзитета у Фрибургу. Учествовала у креирању упитника и узорка за квантитативно теренско истраживање,</p>

		прикупљању и обради података. Организовала и спроводила квалитативно истраживање кроз интервјуе и фокус групе (представници локалних власти, НВО и грађани).
2. Допринос академској и широј заједници	<p>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</p> <p>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</p> <p>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава.</p> <p>4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.</p> <p>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</p>	Од 2018. – чланица Комисије за обезбеђивање квалитета и самовредновање на Филозофском факултету Универзитета у Београду
3. Сарадња са другим високошколским, научно-	1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама	2019. – координатор пројекта <i>Спровођење истраживања о условима одрастања, развоја и неопходним системима подршке деци школског узраста и њиховим</i>

истраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	<p>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</p> <p>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</p> <p>4. Учешће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.</p>	<p><i>родитељима</i>, реализован од стране НВО „Центар за живот – да нас буде више“ у сарадњи са Кабинетом министра без портфеља задуженог за демографију и популациону политику</p> <p>2018. координатор пројекта <i>Карактеристике и ставови висококвалификоване дијаспоре и повратника</i>, пројекат реализовала НВО „Центар за живот – да нас буде више“ у сарадњи са Кабинетом министра без портфеља задуженог за демографију и популациону политику и Републичким заводом за статистику</p> <p>Од 2010. – чланица Српског социолошког друштва</p> <p>Од 2019. – чланица Друштва демографа Србије</p>
---	---	--

Кандидаткиња др Милица Весковић Анђелковић је дана 18. 10. 2019. године, са почетком у 19 часова, на Филозофском факултету у Београду, одржала приступно предавање са темом: „Утицај савремених миграција на друштвене и демографске токове“. Комисија је приступно предавање кандидаткиње др Милице Весковић Анђелковић оценила просечном оценом **5 (пет)**.

ЗАКЉУЧАК

Имајући у виду све наведено, Комисија за припрему извештаја за избор у звање једног доцента за ужу научну област СОЦИОЛОГИЈА сматра да је кандидаткиња, др Милица Весковић Анђелковић, испунила све законске, статутарне и академским обичајима предвиђене услове за избор у поменуто звање.

Комисија препоручује Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да др Милицу Весковић Анђелковић изабере у звање ДОЦЕНТ за ужу научну област СОЦИОЛОГИЈА, са пуним радним временом, на одређено време од пет година.

У Београду, 19. октобра 2019. године

Чланови Комисије

Проф др Мирјана Бобић, редовна професорка
(председавајућа Комисије),
Универзитет у Београду - Филозофски факултет

Проф др Марија Бабовић, редовна професорка
Универзитет у Београду- Филозофски факултет

Проф др Мирјана Рашевић, редовна професорка
Универзитет у Београд - Географски факултет и
научна саветница - Институт друштвених наука.

.